

"Съвсем просто е да преброиш семенцата в една ябълка. Но кой от нас може да каже колко ябълки има в едно семенце?"
/Уейн Дайър/

В повечето световни културно-религиозни системи **ябълковият цвят** е натоварен с поливалентно съдържание - от една страна, олицетворява пролетта, началото, красотата, младостта, новият живот, любовта, младежката дързост. В същото време се свързва с представите за преходността на живота и неизбежността на смъртта.

В Християнската митологична система [ябълката](#) се възприема като асоциативна персонификация на Райската градина. В символното ѝ съдържание са налице дуалистични характеристики - тя олицетворява първородния грях, грехопадението, човешките съблазни, но от друга страна се свързва и с представите за мъдрост и непреходни знания. В християнската иконография Христос като Спасител на човечеството държи ябълка или сочи към нея - семантичен аналог на "

[Спасение](#)

" или "Завръщане в Рая". В религиозните сюжети на Барокото изкуство смъртта (като скелет) държи ябълка - цената на първородния грях е смърт. В натюрмортите (

["Ванитас"](#)

) се възприема като семантичен аналог на

[знанието](#)

, науката и мъдростта, натрупана в хода на човешкото развитие.

В по-древни митологични представи ябълката е считана за олицетворение на реда в Космоса и Вселената, а кръглата ѝ форма се асоциира с Божествената природа - едно пренесено на Земята съвършенство. При напречен разрез семките в средата образуват пентаграм (петлъчева звезда) - символ на универсума, на човека и Божествената воля. При надлъжен разрез средата на ябълката се асоциира с женски гениталии - поради това в древността е смятана за специфична символна персонификация на Богинята-Майка, а семките са аналог на пораждащото начало и създаденото потомство.

Ябълковите плодове имат изразително присъствие на [трапезата](#) в целия [Коледно-Новогодишен](#) празничен комплекс като пожелание за здраве, дълголетие и плодовитост. В [сватбените](#) ритуални практики знамето се закичва с ябълково клонче като символ на личния избор и правото да той да бъде упражнен чрез встъпване в брачен съюз. Ябълково клонче участва в гадателните практики на [Аньовден](#) (света Анна), които са с предсватбена насоченост. В обредността на [Летния свети Вартоломей](#) се палят огнени клади с катартична (пречистваща) насоченост, в които се хвърлят и ябълкови клонки - смята се, че така ще бъдат неутрализирани силите на злото. Символното съдържание на плода е натоварено с амбивалентни характеристики - едновременно се почитат култът към живота и култът към смъртта. В обредността на [Петровден](#) се раздават от ранните ябълки-петровки в памет на мъртвите близки.

В древен Рим съществувал израз: "Ab ovo usque ad mala.", който означава "От яйцето - до ябълката" (за римляните традиционният обяд започвал с яйца и завършвал с ябълки). В народната лексика на българите еквивалентни са идиомите "От начало до край", "От игла - до конец", "От 'А' до 'Я'" и др., изразяващи системност, последователност и завършеност на дадено действие. Предметно-символното послание е отправено към идентичността на "Alter Ego", [втората природа](#), "Другото Аз" на Христос като съвкупност от основните символи на Мирозданието.